

Enric d'Ossó, sacerdot, fundador de la Congregació de Germanes de la Companyia de Santa Teresa de Jesús, és un dels homes de Déu, que, el segle passat, van contribuir a mantenir viva la fe cristiana a Espanya, amb una fidelitat infrangible a l'Església i la Seu Apostòlica. □ Va néixer a Vinebre, diòcesi de Tortosa, província de Tarragona, el 16 d'octubre de 1840. La seva mare somiava veure'l sacerdot del Senyor. El seu pare el va encaminar cap al comerç.

Greument malalt, va rebre la primera Comunió per Viàtic. Durant el còlera de 1854 va perdre la seva mare, i aquest mateix any treballava com a aprenent de comerç a Reus. Ho va abandonar tot i es va retirar a Montserrat. Tornat a casa amb la promesa de poder emprendre el camí elegit, va iniciar el mateix any 1854 els estudis al Seminari de Tortosa.

Ordenat sacerdot a Tortosa, el 21 de setembre de 1867, va celebrar la primera missa, a Montserrat, el diumenge 6 d'octubre, festivitat de Nostra Senyora del Roser.

Les seves classes com a professor de matemàtiques i física al Seminari no li van impedir dedicar-se amb passió a la catequesi, un dels grans amors de la seva vida. Va organitzar el 1871 una escola metòdica de catecisme a dotze esglésies de Tortosa i va escriure una "Guia pràctica per als catequistes". Amb aquest llibre inicia Enric d'Ossó la seva activitat com a escriptor, apostolat que el va convertir en un dels sacerdots més populars de l'Espanya del seu temps. Des de nen va tenir devoció entusiasta per Santa Teresa d'Àvila. La vida i doctrina de la santa, assimilada amb la lectura constant de les seves obres, va inspirar la seva vida espiritual i el seu apostolat, mantinguts per la força del seu amor ardent a Jesús i Maria i per una adhesió infrangible a l'Església i al Papa.

Per augmentar i fortificar el sentit de pietat, va reunir en associacions els fidels, especialment

als joves, per a qui la revolució i els nous corrents hostils a la fe catòlica resultaven una amenaça.

Després d'haver donat vida en els primers anys de sacerdoci a una "Congregació mariana" de joves llauradors del camp tortosí, va fundar el 1873 l'Associació de "Filles de Maria Immaculada i Santa Teresa de Jesús". El 1876 inaugurava el "Rebañito del Niño Jesús". Els dos grups tenien una finalitat comuna: promoure una intensa vida espiritual, unida a l'apostolat en el propi ambient. El Moviment Teresià de Apostolado (MTA) recull en l'actualitat el carisma teresià del nostre sant per fer dels nens, joves i adults cristians compromesos mitjançant l'oració i l'apostolat.

Per facilitar la pràctica de l'oració als associats, Enric va publicar al 1874 "El quart d'hora d'oració", llibre que l'autor va manar imprimir 15 vegades i del qual fins a la data s'han publicat més de 50 edicions.

Convençut de la importància de la premsa, va iniciar al 1871 la publicació del setmanari, "L'amic del poble" que va tenir vida fins a maig de 1872, quan per un motiu fútil de l'autoritat civil, contrària a l'Església, el va suprimir. Tanmateix, l'octubre d'aquest mateix any inicia la publicació de la revista mensual Santa Teresa de Jesús, que durant 24 anys va ser la palestra en la qual el sant va exposar la verdadera doctrina catòlica, va difondre els ensenyaments de Pius IX i Lleó XIII, va ensenyar l'art de l'oració, va propagar l'amor a Santa Teresa d'Àvila i va informar de manera actualitzada sobre la vida de l'Església a Espanya i al món. Per formar la gent humil va publicar al 1884 un Catecisme sobre la maçoneria fundat en la doctrina del Papa. I el 1891 va oferir l'essencial de la *Rerum Novarum* en un Catecisme dels obrers i dels rics, prova concreta de la seva atenció als signes dels temps, segons el cor de l'Església.

La seva gran obra va ser la Congregació de les Germanes de la Companyia de Santa Teresa de Jesús que es va estendre, vivint encara el Fundador, per Espanya, Portugal, Mèxic i l'Uruguai. En l'actualitat la Congregació s'estén per tres continents: Europa, Àfrica i Amèrica. Sant Enric va voler que les seves filles, plenes de l'esperit de Teresa d'Àvila, es comprometessin a "estendre el regne de Crist per tot el món", "formant Crist en la intel·ligència dels nens i joves per mitjà de la instrucció i al seu cor per mitjà de l'educació".

Havia somiat junt amb la institució de "Germans Josepets" la d'una Congregació de "Missioners Teresians", que vivint santament el propi sacerdoci en la major intimitat amb Crist i al servei total de l'Església, seguint les empremtes de Teresa, fossin els apòstols dels temps nous. En

vida el seu projecte no va arribar a ser realitat. Tanmateix, des de fa pocs anys, un grup de joves mexicans es preparen al sacerdoci amb el mateix esperit teresià d'Ossó.

Sacerdot segons el cor de Déu, Enric d'Ossó fou un verdader contemplatiu que va fondre per si mateix amb equilibri extraordinari un ideal apostòlic obert a tot el que de bo oferien els nous temps. De fe viva, no mirava sacrificis ni oposicions; en una època especialment hostil a l'Església, va anunciar valerosament l'Evangeli amb la paraula, amb els escrits, amb la vida.

Va morir el 27 de gener de 1896 a Gilet (València), al convent dels Pares Franciscans, on s'havia retirat durant alguns dies per pregar en la solitud. Les últimes pàgines que va escriure abans de la seva mort tractaven de l'acció de la gràcia de l'Esperit Sant en la vida dels cristians dòcils al seu amor.

És el missatge de la seva vida: sempre fidel a les mocions de l'Esperit Sant, va viure com a apòstol que transmet la força de l'Evangeli animada per la comunió constant amb Déu i per un amor immens a l'Església. La seva existència, consumida al servei dels germans en un lliurament sense límits, revela que el verdader amor de Crist com més posseeix a un ésser el fa més disponible a la caritat sempre nova i sempre omplerta de qui intenta ser reflex de la presència de Déu i del seu amor al món.